

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o režimu daně „octroi de mer“ v nejvzdálenějších francouzských regionech

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) platí pro nejvzdálenější regiony Unie. Nejvzdálenější francouzské regiony jsou však vyňaty z územní působnosti směrnic o DPH a spotřební dani.

Ustanovení SFEU a zejména její článek 110 v zásadě v nejvzdálenějších francouzských regionech nepovolují žádné rozdíly ve zdanění místních produktů a produktů pocházejících z metropolitní Francie, ostatních členských států nebo třetích zemí. Podle článku 349 SFEU (bývalý čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES) však lze pro tyto regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci. Tato opatření se týkají různých politik, mezi něž patří i fiskální politika.

Daň „octroi de mer“ (námořní daň) je nepřímá daň, která se vztahuje na dodávky a dovozy zboží do nejvzdálenějších francouzských regionů. Uplatňuje se v podstatě stejným způsobem na produkty z místní produkce i na ostatní produkty (produkty z metropolitní Francie, z jiných členských států a třetích zemí).

Rozhodnutí Rady 2004/162/ES ze dne 10. února 2004 (ve znění rozhodnutí Rady 2008/439/ES ze dne 9. června 2008 a 448/2011/EU ze dne 19. července 2011), přijaté na základě čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES, však Francii až do 1. července 2014 povoluje uplatňovat osvobození od daně „octroi de mer“ nebo její snížení u některých produktů vyrobených v nejvzdálenějších francouzských regionech (s výjimkou Saint Martin). Seznam produktů, pro které platí výše zmíněné osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.

Tyto rozdíly ve zdanění mají za cíl kompenzovat znevýhodnění nejvzdálenějších regionů, jež se projevuje zvyšováním produkčních nákladů a v důsledku toho zvyšováním pořizovací ceny produktů z místní produkce. Pokud by tato konkrétní opatření nebyla zavedena, místní produkty by byly méně konkurenceschopné než produkty pocházející odjinud, a to i když se zohlední náklady na dopravu. Udržet místní produkci, která vyžaduje vyšší náklady, by tak bylo obtížnější.

Rozhodnutím Rady 2014/162/EU ze dne 11. března 2014 se navíc rozšířila oblast působnosti rozhodnutí Rady 2004/162/ES na ostrov Mayotte s účinkem od 1. ledna 2014, kdy se Mayotte stal nejvzdálenějším regionem, a bylo určeno, na které produkty se může vztahovat diferencované zdanění daně „octroi de mer“ a v jakém rozsahu.

Aby Komise mohla dokončit přezkum francouzské žádosti, byla lhůta pro použití rozhodnutí Rady 2004/162/ES, jež měla vypršet 31. července 2014, rozhodnutím Rady 378/2014/EU ze dne 12. června 2014 prodloužena do 31. prosince 2014.

Cílem tohoto návrhu je stanovit právní rámec pro daň „octroi de mer“ platný od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2020. Návrh znovu prodlužuje rozhodnutí 2004/162/ES o šest měsíců, aby Francie měla čas provést ustanovení nového rozhodnutí Rady do svého vnitrostátního práva, a stanoví nový právní rámec platný od 1. července 2015 do 31. prosince 2020.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Rozhodnutí Rady 2004/162/ES ze dne 10. února 2004 (ve znění rozhodnutí Rady 2008/439/ES ze dne 9. června 2008, 448/2011/EU ze dne 19. července 2011, 2014/162/EU ze

dne 11. března 2014 a 378/2014/EU ze dne 12. června 2014) Francii až do 31. prosince 2014 povoluje uplatňovat osvobození od tzv. „octroi de mer“ (námořní daně) nebo její snížení u některých produktů vyrobených v nejvzdálenějších francouzských regionech (s výjimkou Saint Martin). Seznam produktů, pro které platí výše zmíněné osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.

V rozhodnutí 2004/162/ES jsou vyloženy důvody, jež vedly k přijetí zvláštních opatření: odlehlost, závislost na surovinách a energii, povinnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah místního trhu v kombinaci s málo rozvinutou exportní činností atd. Všechna tato znevýhodnění se projevují zvýšením produkčních nákladů, a tedy i pořizovací ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, a to i při zohlednění nákladů na dopravu do zámořských departementů. Tato skutečnost by ztížila zachování místní produkce. Konkrétní opatření obsažená v rozhodnutí 2004/162/ES jsou tedy zaměřena na posílení místního průmyslu zvýšením jeho konkurenceschopnosti.

Francouzské orgány se domnívají, že znevýhodnění nejvzdálenějších francouzských regionů přetrvává, a proto několika dopisy zaslanými v období od 25. ledna do 7. června 2013 požádaly Evropskou komisi o zachování systému diferencovaného zdanění, který by se podobal systému současnému, i nadále od 1. července 2014 do 31. prosince 2020. Francouzské orgány tvrdí, že výše zmíněná znevýhodnění jsou trvalé povahy, že režim zdanění zavedený rozhodnutím Rady 2004/162/ES umožnil zachovat a v některých případech i rozvinout místní produkci a neznamenal pro přijímající podniky zdroj příjmů, neboť celkově se dovozy produktů podléhajících diferencovanému zdanění nadále zvyšovaly.

Posouzení seznamu produktů, na něž si francouzské orgány přejí uplatnit diferencované zdanění, bylo časově náročné, protože u každého produktu bylo nutné ověřit odůvodnění diferencované daně a její přiměřenost a ujistit se, že diferencované zdanění nemůže narušit celistvost a soudržnost právního řádu Unie, včetně vnitřního trhu a společných politik.

Posouzení trvalo velmi dlouho z důvodu velkého počtu dotčených produktů (několik stovek) a množství informací, které bylo třeba získat o struktuře trhu s dotyčnými produkty: existence místní produkce, existence významného „dovozu“ (včetně dovozu z metropolitní Francie a ostatních členských států), který by mohl ohrozit zachování místní produkce, absence monopolu nebo částečného monopolu v místní produkci, odůvodnění vyšších nákladů na produkci, které znevýhodňují místní produkty ve srovnání s dováženými produkty, ověřování skutečnosti, zda diferencované zdanění není v rozporu s ostatními politikami Unie.

Neexistuje-li tedy místní produkce zdanitelná daní „octroi de mer“, není nutné dotčené produkty zapsat na seznam produktů, na něž se může vztahovat diferencované zdanění. Při definici produktů pocházejících z místní produkce byly obecně použity co nejpřesnější celní položky z kombinované nomenklatury. V některých případech a u produktů nacházejících se na současných seznamech produktů, jež mohou podléhat diferencovanému zdanění, však byla zachována čísla z celní nomenklatury vyjádřená čtyřmi číslicemi, pokud je nebylo možné přiřadit k přesnějším položkám o více číslicích. V tomto případě je možné, že celní kategorie vyjádřené čtyřmi číslicemi, jež byly zachovány, zahrnují okrajově i produkty, pro něž místní produkce neexistuje.

Pokud jde o zhodnocení vícenákladů na produkci, jež má diferencované zdanění kompenzovat, francouzské orgány předložily pro každý produkt či skupinu produktů (pokud má více produktů podobné náklady na produkci) zhodnocení vícenákladů na produkci, k nimž patří: náklady na zásobování, mzdy, zvýšené náklady na energie, náklady plynoucí z udržování větších zásob, vyšší náklady na údržbu, nedostatečné využití vybavení pro produkci

a vyšší finanční poplatky. Bylo ověřeno, že vypočítané vícenáklady nejsou nižší než rozdíl ve zdanění požadovaný francouzskými orgány.

Tento návrh rozhodnutí Rady stanoví stejně jako rozhodnutí Rady 2004/162/ES, že se Francii povoluje až do 31. prosince 2020 uplatňovat osvobození od daně „octroi de mer“ nebo její snížení u některých produktů pocházejících z místní produkce v nejvzdálenějších francouzských regionech (s výjimkou Saint Martin). Seznam produktů, pro které platí výše zmíněné osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů. V části A přílohy jsou uvedeny produkty, u nichž nesmí být rozdíl ve zdanění vyšší než 10 procentních bodů, v části B jsou produkty, u nichž nesmí být rozdíl ve zdanění vyšší než 20 procentních bodů, a v části C jsou produkty, u nichž nesmí být rozdíl ve zdanění vyšší než 30 procentních bodů.

Produkty uvedené v příloze jsou většinou stejné jako produkty uvedené v příloze rozhodnutí Rady 2004/162/ES. Nicméně na základě úplného přezkumu seznamů byla vyloučena řada produktů, pro něž místní produkce neexistovala nebo již neexistuje. Naopak byly na seznamy doplněny produkty, které nebyly uvedeny v rozhodnutí 2004/162/ES, ale jejichž produkce byla zahájena či se rozvinula. Některé produkty byly na seznamu zachovány, ale změnil se u nich povolený rozdíl ve zdanění, a sice se buď zvýšil (např. přesun z části A do části B přílohy), nebo se snížil (např. přesun z části C do části B přílohy), aby se zohlednil vývoj vícenákladů. V současném režimu mohou být malí místní producenti, jejichž roční obrat nedosahuje 550 000 EUR, od daně „octroi de mer“ osvobozeni. Francie vyslovila přání snížit tuto hranici pro osvobození na 300 000 EUR. Francie si však vedle tohoto snížení hranice povinnosti platit daň „octroi de mer“ rovněž přeje zjednodušit podmínky pro osvobození podniků, jejichž roční obrat nedosahuje 300 000 EUR. V navrhovaném režimu by hospodářské subjekty, jejichž roční obrat nedosahuje této hranice, dani „octroi de mer“ nepodléhaly. Náhradou za to by si nemohly odečíst částku této daně na vstupu. Tato úprava se tedy podobá platné úpravě DPH ve zvláštním režimu pro malé podniky stanoveném v člancích 282 a následujících směrnice o DPH 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006. Proti této úpravě tedy zdá se nelze nic namítat. Francie by v tom případě uplatňovala osvobození od daně nebo její snížení uvedené v článku 1 návrhu na všechny hospodářské subjekty, jejichž roční obrat činí nejméně 300 000 EUR.

V zájmu soudržnosti s pravidly zemědělské politiky nelze rozdíl ve zdanění použít u potravinových produktů, které požívají podpory stanovené v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie, a zejména uplatňuje-li se na ně zvláštní režim zásobování. Cílem tohoto opatření je zabránit tomu, aby dopad finančních zemědělských podpor poskytnutých zvláštním režimem zásobování byl smazán či omezen vyšším zdaněním subvencovaných produktů prostřednictvím daně „octroi de mer“. Za tímto účelem francouzské orgány souhlasily, aby ze seznamů produktů, jež mohou podléhat diferencovanému zdanění, byly staženy všechny produkty, pro něž bude žádáno o zvláštní režim zásobování na rok 2015.

Cíle podpory socioekonomického rozvoje francouzských zámořských departementů, které již byly vytyčeny v rozhodnutí 2004/162/ES, jsou potvrzeny díky požadavkům na účel daně. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému francouzských zámořských departementů a jejich použití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje těchto oblastí, včetně podpory místních činností, je zákonnou povinností.

Návrh stanoví nové prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí 2004/162/ES o šest měsíců až do 30. června 2015. Díky tomu získá Francie čas nezbytný k provedení ustanovení nového rozhodnutí Rady do svého vnitrostátního práva.

Je stanoveno, že nové opatření bude platné pět let a šest měsíců. Bude však nutné vyhodnotit jeho výsledky. Francouzské orgány proto musí předložit Komisi nejpozději do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování zavedeného režimu zdanění za účelem ověření dopadu přijatých opatření a jejich přínosu pro podporu nebo zachování místních hospodářských činností, přičemž se vezme v úvahu znevýhodnění postihující nejvzdálenější regiony, a rovněž za účelem ověření, že daňové výhody, jež Francie produktům z místní produkce uděluje, jsou nadále nezbytné a přiměřené. Na základě této zprávy Komise vypracuje svou zprávu pro Radu a případně předloží i návrh na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí, aby se zohlednila zjištění, ke kterým zpráva dojde.

Aby nevzniklo právní vakuum, toto rozhodnutí se použije od 1. července 2015.

Tímto rozhodnutím Rady není dotčeno případné použití článků 107 a 108 smlouvy.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Povolit Francii osvobození od tzv. „octroi de mer“ (námořní daně) nebo její snížení u produktů, které pocházejí z místní produkce nejvzdálenějších francouzských regionů Guadeloupe, Guyana, Martinik, Mayotte a Réunion.

Právní základ

Článek 349 SFEU.

Zásada subsidiarity

Pouze Rada může na základě článku 349 Smlouvy o fungování EU přijmout konkrétní opatření ve prospěch nejvzdálenějších regionů, aby bylo možno přizpůsobit použití smluv pro tyto regiony, včetně společných politik, z důvodu trvalého znevýhodnění ohrožujícího hospodářskou a sociální situaci nejvzdálenějších regionů.

Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Týká se pouze produktů, u nichž byly doloženy vícenáklady, které vznikají při jejich místní produkci.

Zároveň je nejvyšší navrhovaný rozdíl ve zdanění u každého produktu, který je předmětem tohoto návrhu, omezen na nezbytnou míru se zřetelem k vícenákladům, které nese každá dotčená místní produkce. Daňové zatížení produktů dovážených do nejvzdálenějších francouzských regionů tak nepřekračuje míru nezbytnou pro vyrovnaní nižší konkurenceschopnosti produktů z místní produkce.

Volba nástrojů

Navržený nástroj: rozhodnutí Rady.

Jiné nástroje by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

odchytky udělené podle článku 349 SFEU mají formu rozhodnutí Rady.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY**o režimu daně „octroi de mer“ v nejvzdálenějších francouzských regionech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení smlouvy, která se týká nejvzdálenějších regionů Unie, k nimž patří francouzské zámořské departementy, v zásadě nedovolují žádné rozdíly ve zdanění místních produktů a produktů z metropolitní Francie nebo jiných členských států. Podle článku 349 smlouvy však lze pro tyto regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci.
- (2) Je proto třeba přijmout konkrétní opatření s cílem zejména stanovit podmínky pro uplatnění smlouvy v těchto regionech. Tato opatření musí brát v úvahu zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Unie, který zahrnuje i vnitřní trh a společné politiky. V článku 349 smlouvy jsou jako znevýhodnění, jež mají dopad na nejvzdálenější regiony, uvedena tato: odlehlost, závislost na surovinách a energii, povinnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah místního trhu v kombinaci s málo rozvinutou exportní činností atd. Všechna tato znevýhodnění se projevují zvýšením nákladů na produkci, a tedy i pořizovací ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, a to i při zohlednění nákladů na dopravu do zámořských departementů. Tato skutečnost by ztížila zachování místní produkce. Proto je nezbytné zavést konkrétní opatření, která posílí místní průmysl zvýšením jeho konkurenceschopnosti. Rozhodnutí Rady 2004/162/ES povoluje Francii do 31. prosince 2014 v zájmu obnovení konkurenceschopnosti produktů z místní produkce uplatnit osvobození od daně „octroi de mer“ či její snížení u některých produktů, které pocházejí z místní produkce nejvzdálenějších regionů Guadeloupe, Guyana, Martinik, Réunion a od 1. ledna 2014 též ostrova Mayotte. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.

¹ Úř. věst. C, , s. .

- (3) Francie požádala, aby od 1. ledna 2015 byla nadále zachována úprava podobná úpravě zavedené rozhodnutím 2004/162/ES. Francie tvrdí, že výše zmíněná znevýhodnění jsou trvalé povahy, že režim zdanění zavedený rozhodnutím Rady 2004/162/ES umožnil zachovat a v některých případech i rozvinout místní produkci a neznamenal pro přijímající podniky zdroj příjmů, neboť celkově se dovozy produktů podléhajících diferencovanému zdanění nadále zvyšovaly.
- (4) V této souvislosti Francie oznámila Komisi pro každý z dotčených nejvzdálenějších regionů, Guadeloupe, Guyanu, Martinik, Mayotte a Réunion, pět souborů seznamů produktů, u nichž tyto regiony hodlají uplatnit diferencované zdanění ve výši 10, 20 nebo 30 procentních bodů podle toho, zda jsou tyto produkty v těchto regionech produkovány, či ne. Opatření se netýká nejvzdálenějšího regionu Saint Martin.
- (5) Toto rozhodnutí uplatňuje ustanovení článku 349 smlouvy a povoluje Francii používat diferencované zdanění na produkty, u kterých byla doložena zaprvé existence místní produkce, zadruhé existence významného dovozu zboží (včetně dovozu z metropolitní Francie i jiných členských států), který může ohrozit zachování místní produkce, a zatřetí existence vícenákladů zvyšujících pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud a narušujících konkurenceschopnost produktů z místní produkce. Povolný rozdíl ve zdanění by neměl být vyšší než doložené vícenáklady. Použití těchto zásad umožní uplatnit ustanovení článku 349 smlouvy, aniž by byla překročena nezbytná míra a aniž by byla místní produkci poskytnuta neodůvodněná výhoda, a díky tomu nebude narušena integrita a soudržnost právního řádu Unie, a zejména nebude narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu a politiky v oblasti státní podpory.
- (6) V zájmu zjednodušení povinností pro malé podniky se osvobození od daně či její snížení bude týkat pouze hospodářských subjektů, jejichž roční obrat činí alespoň 300 000 EUR. Hospodářské subjekty, jejichž roční obrat této hranice nedosahuje, dani „octroi de mer“ nepodléhají, ale nemohou si tuto daň odečíst na vstupu.
- (7) Stejně tak soudržnost s právem Unie vyžaduje, aby se rozdíl ve zdanění neuplatňoval na potravinové produkty, které využívají podpor stanovených v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013². Cílem tohoto ustanovení je zabránit tomu, aby dopad finančních zemědělských podpor poskytnutých zvláštním režimem zásobování byl smazán či omezen vyšším zdaněním subvencovaných produktů prostřednictvím daně „octroi de mer“.
- (8) Cíle podpory socioekonomického rozvoje francouzských zámořských departementů, které již byly vytyčeny v rozhodnutí 2004/162/ES, jsou potvrzeny díky požadavkům na účel daně. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému francouzských zámořských departementů a jejich použití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje těchto oblastí, včetně podpory místních činností, je zákonnou povinností.
- (9) Je nezbytné prodloužit dobu použitelnosti rozhodnutí 2004/162/ES o šest měsíců až do 30. června 2015. Nová lhůta umožní Francii provést toto rozhodnutí do svého vnitrostátního práva.
- (10) Doba použitelnosti režimu je stanovena na pět let a šest měsíců do 31. prosince 2020, kdy rovněž skončí platnost stávajících pokynů pro regionální státní podpory. Ještě

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

předtím však bude nutné posoudit výsledky uplatňování tohoto režimu. Francie předloží Komisi nejpozději do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování ustanovení zavedeného režimu zdanění za účelem ověření dopadu přijatých opatření a jejich přínosu pro zachování, podporu či rozvoj místních hospodářských činností, přičemž se vezme v úvahu znevýhodnění postihující nejvzdálenější regiony. Zpráva má zejména ověřit, zda daňové výhody, jež Francie uděluje místním produktům, nepřekračují nezbytně nutnou míru a zda jsou tyto výhody nadále nezbytné a přiměřené. Navíc bude obsahovat rozbor dopadu, jež má zavedený režim na úroveň cen v nejvzdálenějších francouzských regionech. Na základě této zprávy vypracuje Komise svou zprávu pro Radu a případně předloží i návrh na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí, aby se zohlednila její zjištění.

(11) Rozhodnutí je třeba použít od 1. července 2015, aby se zabránilo právnímu vakuu.

(12) Tímto rozhodnutím není dotčeno případné použití článků 107 a 108 Smlouvy,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článků 28, 30 a 110 smlouvy se Francii povoluje do 31. prosince 2020 uplatnit osvobození od tzv. „octroi de mer“ (námořní daně) nebo její snížení u produktů, jejichž seznam je uveden v příloze a které pochází z místní produkce na Guadeloupu, v Guyaně, na Martiniku a ostrovech Mayotte a Réunion, jakožto nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 smlouvy.

Tato osvobození a snížení musí být součástí strategie hospodářského a sociálního rozvoje dotčených nejvzdálenějších regionů, se zohledněním rámce Unie pro tuto strategii, a přispět k podpoře místních činností, aniž by však měnila podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

2. Uplatnění úplného osvobození od daně či jejího snížení uvedených v odstavci 1 nesmí vést k tomu, že by rozdíl oproti úrovni zdanění použité na podobné produkty, které nepocházejí z dotčených nejvzdálenějších regionů, byly vyšší než:

- a) deset procentních bodů u produktů uvedených v části A přílohy;
- b) dvacet procentních bodů u produktů uvedených v části B přílohy;
- c) třicet procentních bodů u produktů uvedených v části C přílohy.

Francie se zavazuje, že osvobození a snížení použita na produkty uvedené v příloze nepřekročí procentní podíl, který je nezbytně nutný k zachování, podpoře a rozvoji místních činností.

3. Osvobození od daně či její snížení uvedená ve dvou předcházejících odstavcích uplatní Francie na hospodářské subjekty, jejichž roční obrat činí nejméně 300 000 EUR. Hospodářské subjekty, jejichž roční obrat nedosahuje této hranice, dani „octroi de mer“ nepodléhají.

Článek 2

Na produkty, pro něž byl využit zvláštní režim zásobování stanovený v kapitole III nařízení (EU) č. 228/2013, uplatní francouzské orgány stejný režim zdanění jako na produkty z místní produkce.

Článek 3

Režimy zdanění uvedené v článku 1 Francie Komisi neprodleně oznámí.

Francie předloží Komisi nejpozději do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování režimu zdanění uvedeného v článku 1, v níž sdělí, jaký měla přijatá opatření dopad a jaký byl jejich přínos pro zachování, podporu a rozvoj místních hospodářských činností, přičemž se vezme v úvahu znevýhodnění postihující nejvzdálenější regiony.

Na základě této zprávy vypracuje Komise svou zprávu pro Radu a případně jí předloží i nový návrh.

Článek 4

V čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2004/162/ES ve znění rozhodnutí 378/2014/EU ze dne 12. června 2014 se datum „31. prosince 2014“ nahrazuje datem „30. června 2015“.

Článek 5

Články 1 až 3 se použijí ode dne 1. července 2015.

Článek 4 se použije ode dne 1. ledna 2015.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*